

Bestemmelsen i stk. 3 tilsigter ikke at afskære apotekerne fra indenfor takstbestemmelserne at yde sædvanlig handelsmæssig kundebetjening.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til apotekerlovens § 29, stk. 3.

Til § 32.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens §§ 20 og 21, dog således at man foreslår apotekernes handelsret i henhold til deres bevilling udvidet til også at omfatte hygiejniske artikler, toiletartikler, næringspræparater og kemisk-tekniske midler.

Man har endvidere foreslået en regel om, at indenrigs- og boligministeren kan give apoteker ret til at fremstille eller forhandle andre bestemte varer, idet det må anses for urimeligt, om apotekerne skal være nødsaget til at erhverve næringsbevis for at kunne fremstille og forhandle varer, som naturligt hører hjemme på et apotek, eller som det offentlige ønsker at henlægge til apotekerne.

Til § 33.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 22, stk. 1, 2. punktum, dog at man har foreslået, at sygehusapoteker ikke uden særlig tilladelse kan udlevere varer til andre sygehuse indenfor samme kommune, når disse ikke hører under samme institution som den, der driver sygehusapoteket.

Derimod indeholder stk. 2 den udvidelse i forhold til den nugældende lovgivning, at indenrigs- og boligministeren også kan give tilladelse til udlevering af varer til klinikker i den kommune, hvori sygehusapoteket er beliggende. Det bemærkes i denne forbindelse, at det efter omstændighederne kan være urimeligt, at et sygehusapotek har leverancen til et sygehus, som er beliggende i større afstand fra sygehusapoteket, men indenfor et mindre apoteks naturlige opland.

Til § 34.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 svarer til apotekerlovens § 19, stk. 1 og 3. Man foreslår den i den nugældende lov indeholdte regel om, at anordningen om apotekervarer skal udfærdiges efter indstilling af en kommission, afskaffet under hensyn til, at denne fremgangsmåde fra et administrativt synspunkt må anses for upraktisk.

Bestemmelsen i stk. 3 tilsigter at begrænse den overhåndtagende vederlagsfri udlevering af lægemiddelprøver til tilfælde, hvor der må antages at kunne fremkomme videnskabelige resultater ved afprøvning af nye lægemidler.

Reglen i stk. 5 er indføjet efter henstilling fra forsvarsministeriet.

Til § 35.

Bestemmelsen svarer til reglen om indførsel af varer i apotekerlovens § 19, stk. 4.

Til §§ 36—39.

Bestemmelserne svarer i det store og hele til apotekerlovens §§ 15—17 og § 30, bortset fra forslaget § 38 som er ny, jfr. herved bemærkningerne til § 11.

Bidrag fra apotekerne til dækning af udgiften ved eftersynene har hidtil været opkrævet ved en særlig afgift, som nu foreslås ophævet.

Til § 40.

Efter indstilling fra sundhedsstyrelsen er formuleringen af reglen om apotekspersonalets tavshedspligt ændret, således at den er affattet på samme måde som reglen i § 9 i lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning.

Til § 41.

Der henvises til bemærkningerne til § 21.

Til kapitel VII: Håndkøbsudsalgs samt sygehuses, lægers, tandlægers og dyrlægers behandling af lægemidler m. v.

Til § 42.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 24, dog at der foreslås tillagt indenrigs- og boligministeren bemyndigelse til at pålægge apoteker at oprette håndkøbsudsalg.

Man har fundet det unødvendigt i lovforslaget at foreslå optaget nærmere regler om betingelserne for oprettelse af håndkøbsudsalg, idet man går ud fra, at sådanne udslag kun vil blive oprettet på steder, der ligger i passende afstand fra apoteker, og hvis befolkningstæthed motiverer udsalgets oprettelse. Endvidere går man ud fra, at håndkøbsudsalg kun vil blive oprettet, når der kan findes en kvalificeret bestyrer til at lede, udsalget.